



ການປົກປ້ອງໃນກໍລະນີ ສູນເສຍທີ່ດິນ ຫຼື ການໂອນ ສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ

ບົດສັງລວມຫຍໍ້

ເດືອນທັນວາ 2021

ປະເດັນ

ຮູບພາບ: ວຽກງານກໍ່ສ້າງ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດບໍ່ເຕັ້ນ, ແຂວງຫລວງນ້ຳທາ
(ພາບຖ່າຍໂດຍ ກຸ່ມແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນເລື່ອງທີ່ດິນ)

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນສະບັບໃໝ່ ປີ 2019 ມີການປັບປຸງນະໂຍບາຍທີ່ພື້ນເດັ່ນບາງດ້ານ ກ່ຽວກັບການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ (ມາດຕາ 147-154); ຊຶ່ງບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ກັບການປົກປ້ອງສິດທິດິນຂອງປະຊາຊົນ ກໍຄື ພັນທະໃນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍກ່ອນດໍາເນີນການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ. ນອກນີ້, ສິດຂອງລັດໃນການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນແມ່ນຈໍາກັດສະເພາະສໍາລັບໂຄງການທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຫຼື ໂຄງການພັດທະນາຂອງລັດເທົ່ານັ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ບັນດາການປັບປຸງເຫຼົ່ານີ້ ມັນຍັງຕ້ອງການໃຫ້ມີການກໍານົດທີ່ຈະແຈ້ງຢູ່ຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດຄວາມໝາຍຂອງ “ການລົງທຶນຂອງລັດ”, ແຕ່ວ່ານິຕິກຳໃນປັດຈຸບັນໄດ້ກໍານົດໂດຍລວມແລ້ວວ່າ ການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ.

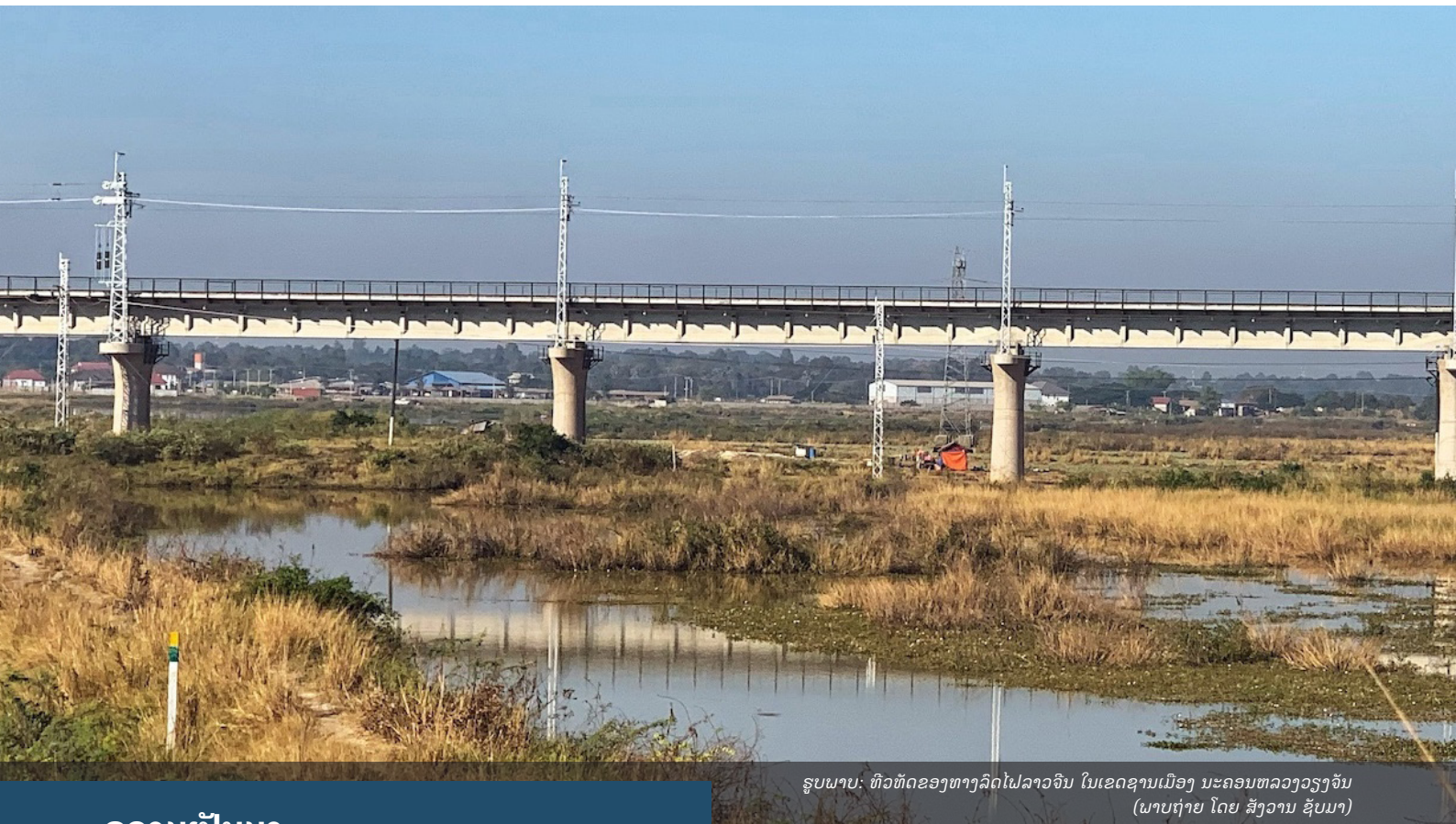
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ເຫັນວ່າຂໍ້ກໍານົດຂອງກົດໝາຍບາງອັນໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ອາດຈະນໍາໄປສູ່ການຕີຄວາມໝາຍທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຕ້ອງການຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ. ໃນນີ້ປະກອບມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບ ຂໍ້ກໍານົດສໍາລັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຈົ້າຂອງທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ຊຶ່ງເຫັນວ່າມັນຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນ. ນອກຈາກນີ້ ຂໍ້ກໍານົດທາງດ້ານຄວາມໂປ່ງໃສ ກ່ຽວກັບວິທີການຕັດສິນໃຈ, ເຫັນວ່າຍັງບໍ່ມີຂໍ້ກໍານົດສໍາລັບພາກລັດ ເພື່ອຊອກຫາ ແລະ ສະເໜີຫຼາຍໆທາງເລືອກໃນການດໍາເນີນໂຄງການເພື່ອການປຽບທຽບກັນກ່ອນຕັດສິນໃຈ ຊຶ່ງອາດເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການໃນການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນຫຼຸດລົງ. ເວົ້າໂດຍລວມແລ້ວ, ແມ່ນຍັງຂາດຄວາມໂປ່ງໃສຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໂດຍປະຊາຊົນ.

ບັນຫາທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງນີ້ ຖືເປັນອຸປະສັກໂດຍລວມ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການ ສະເໜີຫຼື ມີຄໍາເຫັນ ຕໍ່ກັບການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບ

ການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ຖ້າຫາກກໍລະນີ ຫຼື ບັນຫາດັ່ງກ່າວຖືກນໍາເຂົ້າໄປສູ່ລະບົບຍຸຕິທໍາຂັ້ນສູງຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ຂັ້ນເມືອງ, ແຂວງ ຫຼື ສານຂັ້ນສູນກາງກໍອາດເຮັດໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼວງຫຼາຍ. ການຂາດຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຂອງປະຊາຊົນໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊຸມນະບົດ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ຈໍາກັດ ກໍຍັງເຮັດໃຫ້ເປັນອຸປະສັກໃນການປົກປ້ອງສິດທິທີ່ດິນ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ຕິດພັນກັບທີ່ດິນ ຢ່າງເປັນທໍາໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ໄດ້ກໍານົດກ່ຽວກັບການໄດ້ມາຂອງສິດທິດິນຕາມປະເພນີ (ມາດຕາ 127 ແລະ 130), ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງວ່າສະຖານະຂອງສິດທິທີ່ດິນຕາມປະເພນີດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກປະຕິບັດແນວໃດໃນກໍລະນີຖືກໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ມີການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ. ນອກນີ້, ຂັ້ນຕອນດໍາເນີນການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ສໍາລັບທີ່ດິນທີ່ນໍາໃຊ້ສໍາລັບເປົ້າໝາຍລວມໝູ່ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີການກໍານົດເລີຍໃນນິຕິກຳໃນປັດຈຸບັນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຈໍາເປັນຈະຕ້ອງມີນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ສໍາລັບຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ.

ໃນຂະນະທີ່ ສປປ ລາວ ພວມພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງຢ່າງວ່ອງໄວ, ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ບັນດານະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ສຸດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໄປພ້ອມໆກັບຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນ. ການຫຼີກລ່ຽງຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ແລະ ຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ໂດຍຜ່ານຂັ້ນຕອນທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ຊັດເຈນທີ່ສາມາດເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ປະຕິບັດຕາມໄດ້ນັ້ນ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສູງໃນການເຮັດທຸລະກໍາ ລວມທັງ ຄ່າເສຍເວລາ, ເຮື້ອແຮງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ.



ຮູບພາບ: ທົ່ວທັດຂອງທາງລົດໄຟລາວຈີນ ໃນເຂດຊານເມືອງ ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ (ພາບຖ່າຍ ໂດຍ ສັງວານ ຊັບມາ)

ຄວາມເປັນມາ

“ການຄ້າປະກັນການຄອບຄອງນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແມ່ນການຮັບປະກັນວ່າສິດຂອງບຸກຄົນທີ່ດິນຈະຖືກຮັບຮູ້ໂດຍຜູ້ອື່ນ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໃນກໍລະນີມີສິ່ງທ້າທາຍໃດໜຶ່ງ” (FAO, 2005). ສ່ວນທີ່ສອງຂອງຄໍານິຍາມນີ້ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການປົກປ້ອງຜູ້ຖືສິດທີ່ດິນໃນກໍລະນີມີການສູນເສຍທີ່ດິນ ຫຼື ການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເໝາະສົມໃນເວລາທີ່ມີການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນເກີດຂຶ້ນ. ການຄ້າປະກັນການຄອບຄອງນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງພຽງແຕ່ການຖືກຮັບຮູ້ສິດ ຫຼື ການມີໃບຢັ້ງຢືນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຫຼື ໃບຕາດິນ ເທົ່ານັ້ນ, ມັນຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະບວນການທີ່ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍຕໍ່ກັບການຮັບຮູ້ສິດເຫຼົ່ານີ້ ຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍຜ່ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ກອບນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການລົງທຶນທາງດ້ານທີ່ດິນໄດ້ຖືກປັບໃຊ້ ແລະ ປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ແລະ ປະຊາຊົນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຄໍາແນະນໍາ ເລກທີ 0457 ກ່ຽວກັບການຝຶກຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນໃຫ້ເຂົ້າ ຫຼື ສໍາປະທານ ສໍາລັບການປູກພືດກະສິກໍາ ທີ່ອອກໂດຍ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ຜທ) ໄດ້ມີຂໍ້ກໍານົດ ສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນໃນການສໍາຫຼວດ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ ແລະ ສ້າງບົດບັນທຶກການຕິດລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນກັບຜູ້ຖືສິດທີ່ດິນ ໂດຍອີງຕາມການເຫັນດີເຫັນພ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບການສະເໜີໂຄງການ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ດິນ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຍັງຂາດຂໍ້ກໍານົດລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ສໍາລັບໂຄງການທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕໍ່ຜູ້ຖືສິດທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເຊິ່ງອາດມີຄວາມສ່ຽງເຊັ່ນດຽວກັບໂຄງການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ດໍາລັດເລກທີ 84 ວ່າດ້ວຍການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍຈາກໂຄງການພັດທະນາ ທີ່ອອກໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກຊສ) ໃນປີ 2016 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ທີ່ອອກຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃນປີ 2018 – ເຊິ່ງໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແມ່ນໃຊ້ໃນກໍລະນີທີ່ມີການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນແລະ ຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ – ໄດ້ກໍານົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ ພຽງພໍ ແລະ ເປັນທໍາ, ແຕ່ນິຕິກຳເຫຼົ່ານີ້ຍັງຂາດຂໍ້ກໍານົດກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໃນກໍລະນີການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ຂໍ້ກໍານົດທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບກົນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກສໍາລັບຜູ້ຖືສິດທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ນອກຈາກນີ້, ຂໍ້ກໍານົດທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ລະຫວ່າງຜູ້ຖືສິດທີ່ດິນທີ່ມີໃບຕາດິນຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີເອກະສານທີ່ດິນປະເພດອື່ນໆ ຫຼື ບໍ່ມີເອກະສານໃດໆເພື່ອພິສູດສິດຕິທິນຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ. ເຖິງແມ່ນວ່າມາດຕາ 130 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນສະບັບໃໝ່ ໄດ້ມີຂໍ້ກໍານົດກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ສິດທີ່ດິນຕາມປະເພນີໂດຍທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີເອກະສານຢັ້ງຢືນ, ແຕ່ວ່າການຮັບຮູ້ດັ່ງກ່າວ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາມີການໂອນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແມ່ນເປັນການຕັດສິນໃຈຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ, ໂດຍທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີການກໍານົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຂະບວນການຕັດສິນໃຈທີ່ເປັນເອກະລາດ. ເວົ້າໂດຍສະເພາະ, ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນມີບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕັດສິນໃຈຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຊຶ່ງບາງຄັ້ງອາດເຮັດເກີດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງ ຈາກຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດໄວ້.



ຮູບພາບ: ຊາວບ້ານກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ “ແມ່ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດ” ເພື່ອກຳນົດການປ່ຽນແປງຂອງ ຊຸມຊົນ, ຈັດໂດຍອາສາສະໝັກໄວໜຸ່ມ ຈາກໂຄງການ LIFE ໃນເມືອງນາໝີ, ແຂວງອຸດົມໄຊ (ພາບຖ່າຍໂດຍ ກຸ່ມແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນເລື່ອງທີ່ດິນ)

ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳ

ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ຂໍ້ຂ້ອງໃຈ, ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອປັບປຸງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບຂະບວນການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ທິດແທນຄ່າເສຍຫາຍ:

1. ພັດທະນາດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຊຶ່ງສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍການປັບປຸງ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍດຳລັດເລກທີ 84, ປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ເພີ່ມຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ, ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຜັນຂະຫຍາຍບາງຂໍ້ກຳນົດທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນ ກ່ຽວກັບການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ກຳນົດຂັ້ນຕອນບັງຄັບໂດຍມີລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນໃນຂະບວນການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ພ້ອມທັງກຳນົດໄລຍະເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວໃຫ້ຊັດເຈນ, ໃນນັ້ນ ຄວນລວມມີ ຂັ້ນຕອນການແຈ້ງການເບື້ອງຕົ້ນ, ການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນ, ການສ້າງຂໍ້ຕົກລົງຂອງການເຈລະຈາ, ການແຈ້ງການສຸດທ້າຍ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ແມ່ນ ການຈົດທະບຽນກ່ຽວກັບການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນເຂົ້າໃນທະບຽນທີ່ດິນ.
- ສ້າງຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງ ແລະ ກົນໄກການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກຕໍ່ຜູ້ຖືສິດທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ນັບຕັ້ງແຕ່ໄລຍະກ່ອນ, ລະຫວ່າງ ແລະ ຫຼັງການດຳເນີນການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ.
- ສ້າງຂໍ້ກຳນົດທີ່ໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ, ໂດຍໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (2019).
- ສ້າງຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ສຳລັບທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ຈັດສັນໃຫ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງລວມໝູ່.

e. ສ້າງຂໍ້ກຳນົດທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍອີງໃສ່ລາຄາຕະຫຼາດ, ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບສະຖານະພາບສິດຂອງຜູ້ຖືສິດທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ນອກນີ້, ຜູ້ຖືສິດທີ່ດິນຄວນມີສິດສະເໜີປ່ຽນແປງ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ຄຳຊົດເຊີຍທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດແລ້ວ.

f. ສ້າງນິຕິກຳໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບນິຕິກຳຂອງຂະແໜງການອື່ນໆ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ, ການລົງທຶນ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານ.

2. ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງ ຄຳແນະນຳ ແລະ ບົດແນະນຳກ່ຽວກັບຂະບວນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ (ການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການວາງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ບ້ານ ແລະ ອື່ນໆ) ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.

3. ປັບປຸງກົນໄກແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນລະຫວ່າງບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມສັບສົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ມີປະສິດພາບ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຂຶ້ນ.

4. ສ້າງກົນໄກ ແລະ ຂັ້ນຕອນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ພາກປະຕິບັດທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າເຖິງຖານຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ດິນເຊັ່ນ: ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ (Lao LandReg, LUIS), ຫຼື ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນ (LLCIS).

5. ສ້າງຊ່ອງທາງໃນການເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ໃຫ້ແກ່ມວນຊົນໃນທຸກດ້ານ ແລະ ຂະບວນການກ່ຽວກັບການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຄືນ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ສິດຂອງຜູ້ຖືສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການເຂົ້າເຖິງກົນໄກຮ້ອງທຸກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກົດໝາຍໃນກໍລະນີເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.



ບົດສັງລວມຫຍໍ້ສະບັບນີ້ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໂດຍກຸ່ມແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນເລື່ອງທີ່ດິນ (LIWG) ຊຶ່ງໄດ້ຮ່ວມກັນພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍກຸ່ມທີ່ປຶກສາດ້ານກົດໝາຍທີ່ດິນ ທີ່ປະກອບມີ ທີ່ປຶກສາເອກະລາດ, ໂຄງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆລວມມີ: ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດຂອງສະຫະປະຊາຊາດ (FAO), ອົງການ Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ), ໂຄງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ (MRLG), ສູນສຳລັບປະຊາຊົນ ແລະ ປ່າໄມ້ (RECOFTC), ອົງການອະນຸລັກສັດປ່າ (WCS) ແລະ ກອງທຶນສັດປ່າໂລກ (WWF).

ບົດສັງລວມນີ້ຂຽນໂດຍ ທ່ານ Julian Derbidge, ທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ໂດຍ James Bampton, ທ່ານ ນາງ Violaine Fourile, ທ່ານ ນາງ Eva Prediger ແລະ ທ່ານ ນາງ ວະນິດາ ຄວງວິຈິດ.

ການອ້າງອີງເຕັມ: Derbidge, J. (2021). *Safeguards in cases of land loss or expropriation*, Briefing Note 5#. Vientiane: LIWG.



ຜົນງານນີ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດພາຍໃຕ້ [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International \(CC BY-NC-SA 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)

ການຈຳກັດຄວາມຮັບຜິດຊອບ

LIWG ສະໜອງຂໍ້ມູນນີ້ ຄືດັ່ງເປັນການບໍລິການໃຫ້ສາທາລະນະ ເພື່ອຈຸດປະສົງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສຶກສາ, ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກຸ່ມນີ້ເຫັນວ່າເປັນຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີສະຖານະທາງດ້ານກົດໝາຍໃດໆ. ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ສະແດງອອກໃນບົດສັງລວມຫຍໍ້ສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກຄວາມຄິດ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງທີມງານ ແລະ ຖືກຮັບຮອງໂດຍກຸ່ມແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນເລື່ອງທີ່ດິນ (LIWG) ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

ທັດສະນະ, ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ການຕີຄວາມໝາຍທີ່ສະແດງອອກໃນສິ່ງພິມນີ້ ແມ່ນຂອງຜູ້ຂຽນ ແລະ ຜູ້ປະກອບສ່ວນ. ບໍ່ຄວນຖືກຕີຄວາມໝາຍວ່າເປັນທັດສະນະທາງການ ຫຼື ບໍ່ເປັນທາງການ ຫຼື ຈຸດຢືນຂອງ SDC, ເຢຍລະມັນ ແລະ ລັກເຊມເບີກ.

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ



GRAND DUCHY OF
LUXEMBOURG

